

COV in Haydns Nelsonmis en Requiem Durfle

STEENWIJK - Van Joseph Haydn werd de Missa in angustiis, beter bekend onder de naam Nelsonmis, uit 1798 uitgevoerd. Haydn toont zich in deze mis, van liturgische (roomse) origine, als een bekwaam bespeler van sentimenten. Er is in de partituur een belangrijke rol weggelegd voor de paukenist en koperblazers (trompet). De koordelen waren hoorbaar goed doorgerepeteerd. Inzetten werden strak, zonder aanzeling genomen.

Fedde Tuinstra maakte gebruik van het van Oeckelenorgel in plaats van het gebruikelijke (kleine) kistorgel. Een uitstekende keuze, zo bleek later ook in de Franse sfeer van het Requiem. De solisten lieten zich in de diallogen met het koor overtuigend horen, anticiperend op de koorinzetten.

KLASSIEK

Concert: Christelijke Oratoriumvereniging Steenwijk e.o. o.l.v. Dirigent Rob Meijer, m.m.v. Claudia Patacca (sopraan), Maria Fiselier (mezzo-sopraan), Frans Fiselier (bas), Jean Leon Klostermann (tenor), Van Wassenaer Consort, Fedde Tuinstra (orgel), Schola Clemensis o.l.v. Bas Ramselaar; zaterdagavond

Grote indruk
Na de pauze klonk de dodennis (Requiem) van Maurice Durfle uit 1947. Geen voor de hand liggende keuze, want deze mis wijkt in harmonieën sterk af van de meer gangbare oratoria. Toch, aan de vooravond van de vastentijd, sloot dit requiem naadloos aan bij Haydns mis, al had de omgekeerde volgorde meer voor de hand gelegen. De wi-

Waardering:

sche (roomse) origine, als een bekwaam bespeler van sentimenten. Er is in de partituur een belangrijke rol weggelegd voor de paukenist en koperblazers (trompet). De koordelen waren hoorbaar goed doorgerepeteerd. Inzetten werden strak, zonder aanzeling genomen.

Fedde Tuinstra maakte gebruik van het van Oeckelenorgel in plaats van het gebruikelijke (kleine) kistorgel. Een uitstekende keuze, zo bleek later ook in de Franse sfeer van het Requiem. De solisten lieten zich in de diallogen met het koor overtuigend horen, anticiperend op de koorinzetten.

Grote indruk
Na de pauze klonk de dodennis (Requiem) van Maurice Durfle uit 1947. Geen voor de hand liggende keuze, want deze mis wijkt in harmonieën sterk af van de meer gangbare oratoria. Toch, aan de vooravond van de vastentijd, sloot dit requiem naadloos aan bij Haydns mis, al had de omgekeerde volgorde meer voor de hand gelegen. De wi-

gen zich verheugen in toenemende publieke belangstelling. Ook bij de niet-kerkganger raken deze devotie gezangen de luisteraar recht in het hart. Durfle's compositie is van een geheel andere orde dan Haydn of Mozart. De oratoriumvereniging had het er hoorbaar moeilijk mee. Aanziende Inzetten en onduidelijke tempi gaven een wat verwilde indruk en de mousserende Franse

Sieb van der Laan

steer wilde niet echt komen. In het Sanctus keerde de contemplatieve rust terug. Pie Jesu, algemeen bekend uit het Requiem van Faure, werd in deze Durfle versie schitterend vertolkt door Maria Fiselier. Het begleidende van Wassenaer Consort stelde zich uiterst dienstbaar op en volgde stipt de aanwijzingen van dirigent Rob Meijer.

Dick Idema